

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **H. K.** zast. JUDr. Annou Romanovou, advokátkou se sídlem nám. 5. května 812/8, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2015, čj. OAM-305/ZA-ZA02-P06-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 5. 2016, čj. 29 Az 22/2015-72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Anně Romanové, advokátce, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2015, čj. OAM-305/ZA-ZA02-P06-2015, žalovaný žalobkyni neudělil mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Tvrzení žalobkyně, dle něhož na Ukrajině jen obtížně hledala adekvátní práci a chce žít v České republice se svou dcerou, která zde má povolen trvalý pobyt, shledal žalovaný pro udělení mezinárodní ochrany nedostatečnými. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně po pětiletém legálním pobytu na území České republiky zde dalších 10 let pobývala nelegálně. Dospělá dcera žalobkyně sice žije a pracuje v České republice, avšak její (taktéž dospělý) syn žije s rodinou na Ukrajině. Nad rámec stěžovatelkou tvrzených skutečností žalovaný dále konstatoval, že žalobkyně pochází ze západní části Ukrajiny, v níž nedochází k ozbrojeným střetům.

[2] Krajský soud v Hradci Králové názoru žalovaného přisvědčil a žalobu proti jeho rozhodnutí rozsudkem napadeným kasační stížností zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v kasační stížnosti namítá, že krajský soud neprovedl jí navržené důkazy v potřebném rozsahu a nevypořádal se s tvrzením ohledně újmy, která stěžovatelce hrozí v případě navrácení do domovského státu. Stěžovatelka je

dále přesvědčena, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu z důvodu stále probíhajícího ozbrojeného konfliktu na Ukrajině. Alternativně potom uvádí, že splňuje podmínky pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny či doplňkové ochrany z důvodu nebezpečí vážné újmy dle § 14a odst. 2 písm. b) a c) zákona o azylu, jež spatřuje opět v probíhajícím ozbrojeném konfliktu a absenci zajištěného bydlení v zemi původu. Kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, neboť „rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové, [...] vykazuje značné mezery a rozpor se zákonem, zejména s ustanovením § 14a odst. 1 a § 14a odst. 2 zák. o azylu, jakož i s evropskou úmluvou o ochraně lidských práv“.

[4] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že napadené správní rozhodnutí i rozsudek krajského soudu jsou dostatečně odůvodněny a vycházejí z logických a objektivně podložených úvah. Neztotožnil se se závěrem o významu kasační stížnosti přesahujícím podstatně vlastní zájmy stěžovatelky.

[6] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, popřípadě zamítl.

[7] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[8] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovatelka přijatelnost kasační stížnosti odvozuje od údajných „značných mezer“ v napadeném rozsudku a jeho rozporu se zákonem o azylu a Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Implicitě též spatřuje důvod přijatelnosti kasační stížnosti v údajném opomenutí stěžovatelkou navržených důkazů a nevypořádání se s jejím tvrzením hrozby závažné újmy v případě návratu do země původu.

[10] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu, jejíž důvodnost by sama o sobě zakládala přijatelnost kasační stížnosti a současně i postačovala by k zrušení rozsudku kasační stížností napadeného; tuto námitku shledal nedůvodnou. Nejvyšší správní soud i s přihlédnutím ke své dřívější judikatuře

pokračování

konstatuje, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Absenci takto vytýčených požadavků však Nejvyšší správní soud v napadeném rozhodnutí krajského soudu neshledal. Krajský soud naopak přehledně popsal rozhodný skutkový stav a s žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal na stranách 7 až 10 napadeného rozsudku, kde uvedl důvody, pro které považoval žalobní argumentaci stěžovatelky (včetně jejího tvrzení o hrozbě vážné újmy při návratu na Ukrajinu) za lichou.

[11] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani námitce, dle níž krajský soud opomněl stěžovatelkou navržené důkazy. Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku totiž přesvědčivě zdůvodnil, proč některé ze stěžovatelkou navržených důkazů provést nemohl a proč provedení dalších shledal nadbytečným.

[12] Nejvyšší správní soud dále poznamenává, že v posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou Nejvyššího správního soudu řešena. Stěžovatelka opírá svou žádost o udělení mezinárodní ochrany především o důvody ekonomické a sociální povahy, které však z povahy věci k jejímu udělení nepostačují; k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, čj. 5 Azs 3/2003-54, ze dne 30. 10. 2003, čj. 3 Azs 20/2003-43, a ze dne 31. 10. 2003, čj. 4 Azs 23/2003-65.

[13] Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře zabýval rovněž otázkou vážné újmy hrozící v důsledku vnitřního ozbrojeného konfliktu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, č. 1840/2009 Sb.). V minulosti již taktéž řešil otázky týkající udělení azylu za účelem sloučení rodiny (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2004, čj. 4 Azs 147/2004-81, ze dne 16. 3. 2004, čj. 2 Azs 70/2003-59, a ze dne 17. 9. 2003, čj. 4 Azs 6/2003-55).

[14] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[16] Ustanovené advokátce se dle § 35 odst. 8 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách

advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (sepsání kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč, celkem částka 3 400 Kč. Jelikož ustanovená advokátka doložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty, Nejvyšší správní soud přiznanou odměnu navýšil o sazbu této daně ve výši 21 % na výslednou částku 4 114 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu